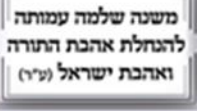

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מטשטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל יהודה בן טובה ע"ה

משנה ט'

שְׁתֵּי הַלָּחִים שמביאים בחג השבועות **נְאֻכָּלוֹת** לכהנים **אֵין פְּחוֹת מִשְׁנַיִם** היינו לאחר מינימום יומיים מזמן אפייתו, **וְלֹא יֵתֵר** ולא נאכלות יותר מאוחר **עַל שְׁלֹשָׁה** משלושה ימים לאחר שנאפו*. **פִּיצָד** עתה מסבירה המשנה כיצד שתי הלחם נאכל יומיים אחרי אפייתו ופעמים שלושה ימים לאחר אפייתו. כשחל יום טוב ביום חול שתי הלחם **נְאֻכָּלוֹת מֵעֶרֶב יוֹם טוֹב** בערב חג שבועות **וְנְאֻכָּלוֹת בְּיוֹם טוֹב** בחג השבועות - **לְשָׁנַיִם** היינו שתי הלחם נאכל ביום השני לאפייתו. אם **חָל יוֹם טוֹב** חג השבועות **לְהֵיוֹת** לחול **אַחַר הַשַּׁבָּת** ביום ראשון - **נְאֻכָּלוֹת לְשֹׁלֶשָׁה** שתי הלחם נאכל ביום השלישי לאפייתו, לפי שנאפו כבר מערב שבת, שכן אסור לאפות בשבת את שתי הלחם. **לָחֶם הַפְּנִיִם** שמונח על שולחן לחם הפנים משבת לשבת **נְאֻכָּל** לכהנים **אֵין פְּחוֹת מִתְּשַׁעָּה** מינימום תשעה ימים מזמן אפייתו, **וְלֹא יֵתֵר עַל אֶחָד עֶשֶׂר** ולא נאכל יותר מאוחר מאחד עשר יום מזמן שנאפה. **פִּיצָד** עתה מסבירה המשנה כיצד לחם הפנים נאכל תשעה ימים אחרי אפייתו ופעמים אחד עשר יום לאחר אפייתו. בשבת רגילה **נְאֻכָּה** לחם הפנים **בְּעֶרֶב שַׁבָּת וְנְאֻכָּל בַּשַּׁבָּת** הבאה - **לְתִשְׁעָה** זהו שנאכל תשעה ימים לאחר אפייתו. אם **חָל יוֹם טוֹב לְהֵיוֹת עֶרֶב שַׁבָּת** ביום שישי ולא ניתן לאפות אז את לחם הפנים לפי שאין אופים את לחם הפנים ביו"ט, ולכן מקדימים את אפייתו ליום חמישי - **נְאֻכָּל לְעֶשְׂרָה** יוצא שלחם הפנים נאכל ביום העשירי לאפייתו (שכן הוא נאכל בשבת הבאה). ואם **שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה** אם ראש השנה חל בימים חמישי ושישי, מקדימים את אפיית הלחם לערב ראש השנה, היינו ליום רביעי - נמצא שלחם הפנים **נְאֻכָּל לְאַחַד עֶשֶׂר** ביום האחד עשר לאפייתו**. **וְאֵינּוּ דוֹחָה** אפייתו של הלחם **לֹא אֶת הַשַּׁבָּת** שהרי זו מלאכה שניתן לעשותה מערב שבת **וְלֹא דוּחָה אֶת יוֹם טוֹב** ואין לאפות את הלחם ביום טוב לפי שכתוב לענין יום טוב "אך אשר יאכל לכם לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם" ודרשו 'לכם' ולא לגבוה, היינו שמה שהתירו לבשל ביום טוב הוא רק לגבי מה שאדם פרטי מישראל אוכל לעצמו ביום טוב, אך דברים שנאכלים לכהנים בבית המקדש לא התירו לבשל ולאפות. **רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, מִשּׁוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן הַסָּגֵן - דוֹחָה אֶת יוֹם טוֹב** היינו שניתן לאפות את הלחם ביום טוב, לפי שהוא סובר שהמילה 'לכם' באה למעט שאסור לבשל עבור נכרי ביום טוב, אבל עבור ישראל ולצורך גבוה מותר, **וְאֵינּוּ דוֹחָה אֶת יוֹם צוּם** הכיפורים, היינו שאם חל יום כיפור ביום שישי, אסור לאפות בו את לחם הפנים, היות והוא יום טוב שאסור לעשות בו מלאכת אוכל נפש כמו בשאר הימים טובים שהותרה לעשות בהם מלאכת אוכל נפש.

*היינו ששתי הלחם נאכלות ביום השני לאפייתו, או לפעמים ביום השלישי לאפייתו, אך לא לפני, או אחרי זמנים אלו, כפי שהמשנה תבאר בהמשך.

**ואע"פ שבשבת השניה שבה אמורים לאכול את הלחם חל יום הכיפורים והלחם נאכל רק במוצאי שבת שהוא בעצם היום השנים עשר, בכל זאת המשנה אומרת שהוא היום האחד עשר, לפי שבקדשים הלילה הולך אחר היום, שכן הקרבנות נאכלים ליום ולילה, ולכן זה נחשב עדיין כיום האחד עשר. (רש"י)

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה א'

הַמְנַחֹת וְהַנְסָכִים שְׁנַטְמָאוּ אדם שהקדיש סולת ושמן למנחות ויין לנסכים, היינו שאמר במפורש שמקדיש דברים אלו, ואח"כ הדברים שהקדיש נטמאו, הדין הוא **עַד שֶׁלֹא קִדְּשׁוּ בְּפָלִי** אם נטמאו קודם שהניח אותם בכלי שרת - **יֵשׁ לָהֶם פְּדִיּוֹן** ניתן לפדות אותם בכסף, והקדושה עוברת לכסף, שהיות ועדיין לא התקדשו בכלי שרת, אין הקדושה חלה על גוף הדבר עצמו, אלא היא חלה על שוויו הכספי של הדבר, ולכן ניתן לפדות בכסף. ובכסף זה צריך לקנות מחדש את אותו דבר שהקדיש*. ברם **מִשֶּׁקִּדְּשׁוּ בְּפָלִי** אם נטמאו לאחר שהניחם בכלי שרת - **אֵין לָהֶם פְּדִיּוֹן** שהואיל והתקדשו בכלי שרת חלה הקדושה על גוף הדברים ואי אפשר לפדותם, וכיוון שנטמאו ולא ניתן להקריבם, יש לשרוף אותם כמו כל הקרבנות שנטמאו. **הַעֹפֹת** תורים, או בני יונה, שהוקדשו למזבח ואח"כ נפל בהם מום ונפסלו להקרבה על המזבח **וְהַעֲצִים** שהוקדשו למזבח **וְהַלְבֹנָה** שהוקדשה למזבח **וּכְלֵי שֶׁרֶת** כל אלו אם נפסלו, או נטמאו - **אֵין לָהֶם פְּדִיּוֹן** לא ניתן לפדות אותם בכסף, לפי **שֶׁלֹא נֶאֱמַר אֶלָּא בְּהֵמָה** היינו שהתורה התירה** לפדות רק בהמות שהוקדשו לקרבן ואח"כ נפסלו מהקרבה למזבח, כגון: שנמצא בהם מום או נטמאו, אך שאר דברים שהוקדשו, אע"פ שנפסלו למזבח, לא ניתן לפדות אותם בכסף.

*ואם לא נטמאו הדברים (סולת שמן יין), אע"פ שלא התקדשו בכלי שרת אין אפשרות לפדותם, לפי שכל הראוי למזבח אינו יוצא מידי מזבח לעולם. כלומר שכל דבר שהוקדש להקרבה על המזבח וניתן להקריב אותו על המזבח לא ניתן לפדותו לעולם.
**נאמר בתורה "ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' - והעמיד את הבהמה לפני הכהן והעריך הכהן אותה" (ויקרא כז, יא-יב) ומכאן נלמד, שרק בהמה שנמצא בה מום ולא ניתן להקריבה על המזבח (שהיא טמאה להקרבה) ניתן לפדות אותה בכסף, ובכסף זה יביא בהמה אחרת במקום זו שנפדתה. אבל אדם שהקדיש בהמה למזבח וניתן להקריבה על המזבח לא ניתן לפדותה בכסף, כיוון שחלה הקדושה על גוף הבהמה ויש צורך להקריבה על המזבח.

רבינו עובדיה מברטנורא

המנחות והנסכים - עד שלא קדשו בכלי. אינן קדושים קדושת הגוף, אלא קדושת דמים, שצריך לפדותן והדמים קדושים. ודוקא כשנטמאו יש להן פדיון אם לא קדשו בכלי, אבל לא נטמאו אף על פי שלא קדשו בכלי אין פודים אותן.

העופות והעצים והלבונה וכלי שרת

שנטמאו אין להם פדיון - שלא נאמר פדיון בקדושת הגוף אלא בבהמה בעלת מום, דכתיב (ויקרא כ"ז) "ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' והעריך הכהן אותה" וכו'. ובבעלי מומים שנפדו הכתוב מדבר, דאי בבהמה טמאה ממש, כשהוא אומר (שם) "ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך", הרי בהמה טמאה אמורה. ואשמועינן במתניתין דאע"ג דאשכחן בקדוש קדושת הגוף ונפל ביה מומא דמפריק, העופות והעצים והלבונה וכלי שרת דקדשי קדושת הגוף ונטמאו לא מפרקי.